

17. Fra Husmand Chr. Nielsen Mørgaard af Skjorping om en ham ved en Arvesag formentlig stet Uret. (Indbragt den 13de Februar 1889 af Folkethingsmanden for Aalborg Amts 3die Valgkreds, S. Pedersen.)

Andrageren gjør gjældende, at han paa en Eiendomshandel har 201 Kr. 16 Ø. tilgode, men at den formentlige Debitor ved Overretten i Viborg er bleven fritunden for hans Tiltale. Da han ikke har Raad til at appellere Sagen til Høiesteret, har han ansøgt Justitsministeriet om, at hans Krav maatte blive gjort til Gjenstand for nærmere Underfølgelse, men har erholdt det Svar, at man ikke finder Anledning til at foretage Videre i Sagen. Han andrager derfor nu Folkethinget om, at det vil hjælpe ham til at faae en Underfølgelse tilveiebragt, for at han kan komme til sin Ret.

Udvalget gjør ingen Indstilling.

18. Fra Delegerede for Fiskere i Sydsjælland om Forandring af det under 9de Februar d. A. bekjendtgjorte Fredningspaabud. (Indbragt den 2den Marts 1889 af Folkethingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds, Veth).

Andragerne bemærke, at der har været afholdt et større Møde af Fiskere i Sydsjælland, paa hvilket det overdroges dem at henvende sig til Folkethinget, for ved dets Hjælp at faae Fredningspaabudet af 9de Februar d. A. forandret derhen, at det kun bliver en Fjerdedel af hvert naturligt afgrændset Sund eller Fjord, der fredes i Marts, April og Mai, hvilket de mene er i Overensstemmelse med Fiskerilovens §§ 9 og 41. De antage, at det nævnte Fredningspaabud er lig med et fuldstændigt Forbud af Baadfiskeri i de 3 Maanedere i Ulfund og Smaalandsøhavet, hvilket vil medføre Sorg og Nød i mange Fiskeres Hjem, idet de efter de 3 Wintermaaneders knappe Fortjeneste yderligere gjøres erhvervsløse i 3 af de bedste Fiskemaanedere. Et med dette ligelydende Andragende, er tilstillet Indenrigsministeriet, og har Borgmester Friederichsen i Bordingborg i Anledning af samme afgivet følgende Erklæring: Af en Del Fiskere i Bordingborg og i Bordingborg søndre Virk er jeg bleven anmodet om at støtte et Andragende, som de agte at indgive til Indenrigsministeriet angaaende den under 9de ds. i Henhold til Fiskerilovens § 9 udgaaede Bekjendtgjørelse med Hensyn til Grændserne for de Bænde, der skulle være fredede mod Baadfiskeri. Jeg skal da ikke undlade at udtale, at det er min Overbevisning, at Bestemmelsen i den ommeldte Bekjendtgjørelse, forsaavidt den i Maanederne Marts, April og Mai forbyder Baadfiskeri i hele Ulfund, vil medføre, at en stor Del Familiefædre i den Tid miste deres Erhverv, da mange af dem udelukkende ernære sig ved Fiskeri, og at de derfor, særlig fordi den ommeldte Begrændsning kommer dem uventet, endogfaa kunne være udsatte for at lide Nød. Det vilde derfor vistnok være meget tjenligt, om Forbudet, med Hensyn til Ulfund kunde blive indskrænket til en Del af dette Bænde.

Da der fra Regjeringens Side er gjort Skridt i den af Andragerne ønskede Retning, gjør Udvalget for Tiden ingen Indstilling.